

Psí odpoledne

Leoš Mareš

Jedny prodřený džíny, jedna páchnoucí vesta
V kališti špíny dolu vede tam cesta
Ležíš tam v prachu, jseš plnej strachu
Odtud těžko můžeš bránit budoucnosti krachu

Ležíš.....nevíš.....kdyby jsi jen věděl, tak povíš
Kde tedka budeš bydlet, křičet, mlčet,
brečet, sedět, ležet, myslet
Tyhle všechny věci pořád ještě nevíš

I rady ... stajně jako hady
Zakroutils jim jejich krkem, nechals je za zády
Měl jsi všeho fůru, jenže tys chtěl vzhůru
Pořád jen tak vejš a vejš, jako noční můru

Kašlal jsi na všechno, chtěl jsi jenom jedno
Koukni jenom jak jsi dopad, před sebou máš temno
Vždycky ti jen dávali, místo aby brali
Od tebe nic nechtěli, všechno ti to dali

Víš, to není vždycky dobrý, naučil ses brát
Jedno ses však nenaučil, taky něco dát
Naučil ses mluvit, však hlavně počítat
Kdo by ti pak něco moh někdy vyčítat

Spočet sis to pěkně, výsledek jsi podškrtn
Počítal jsi se vším, až na tu mrchu smrt
Měl jsi jednoho přítele, ten ti rozuměl
Vysekát tě z problémů, jó to on uměl

Rostli jste spolu, byl o pět let mladší
Na celým světě tě nikdo neměl radši
Byl pro tebe všechno, dýchal bys za něj rád
Měl jsi za něj odpovědnost, vzalo to rychle spád

Bylo to psí odpoledne a pak všivý ráno
Myslel jsem si, že jsi dobrej, že máš vždy vyhráno
Měl jsi špatnej pocit, snad je to jenom dojem
Ticho, ticho, ticho všude kolem

Je to stejný jako dycky, trumfy pevně svíráš
Akce začla, šance jasný, skoro z toho zíváš
Čekáte na nákladák, už není čas se vrátit
Není čas si uvědomit, že život bys moh ztrtit

Štěstí zkoušet dokud to jde, to bylo tvý heslo
Plnej rukáv moudrostí, prachy ti to neslo
Střelba.....výkřik.....nebo něco hleslo
Tvář ti zbledla, ruka zvadla, jeho tělo kleslo

Snes se jako pták, ten anděl božský smrti
V hlavni se jen zajiskřilo, kulka kosti drtí
Vyčpělý gesta a prázdný slova
Z koho tady chceš, chceš dělat vola

Jeho tělo leží, už se nehejbá
Nevíš, co máš říct, moc toho nezbejvá

Nemáš nic, zradils vše, nepomůžou sliby
No tak běž, utíkej, dopustil ses chyby